

Carl Alstrup

VAGABONDEN

EN PALLADIUM FILM

Volle: — Ved du, hvad det er for en?
 Peter: — Næ —
 Volle: — Nej, siger du? Det er Storstrømsbroen. Det skal du være glad for, ellers maatte du ha' soppet over!

„Vagabonden“s Instruktør

siger et Par Ord om

Carl Alstrup foran Kameraet . . .

Det er altid en Oplevelse at samarbejde med Carl Alstrup — saaledes ogsaa under Indspilningen af „Vagabonden“. Faa Skuespillere er saa ærbødige overfor deres Kunst som han, ingen saa skarp i sin Kritik af sig selv. Han er dybt sanddru og foragter ethvert Virkemiddel, som ikke er født indvendig fra — hver Scene, hver eneste Detaille, ja, hvert Ord arbejdes igennem igen og igen, til det former sig helt, som han føler det rigtigt.

Han er alvorlig, spekulativ og indadvendt — humorfyldt, vittig og fuld af komiske Indfald. Altid svingende i Temperament, uberegnelig i hele sit Væsen. Men bag den Tilknappethed, som nu engang er hans Værn mod Omverdenen, lever et bevæget og medfølelse Sind.

Carl Alstrup har med sin vidunderlige Kunst løftet den elskværdige Folkekomedie, som „Vagabonden“ er, op over Dagligdagen. Han har skænket denne Film sit mærkelige Sind, hele sin rige Kunstnerpersonlighed, og derfor haaber jeg, at De vil opleve den samme Glæde ved at se „Vagabonden“, som Carl Alstrup og vi andre følte ved Arbejdet, da Filmen blev til.

Carl Alstrup

Personerne:

Volle, Skærsliberen ..... *CARL ALSTRUP*
Grete Jensen, en ung Enke .... *Betty Søderberg*
Peter, hendes Søn ..... *Fredbjørn Bjørnsson*
Max Jørgensen, Flyttemand .... *Jens Asby*
Rentier Villadsen ..... *Charles Wilken*
Villadsen's Niece ..... *Caja Heimann*
Den ældre Mand ..... *Einar Rosenbaum*
En Pantelaaner ..... *Olaf Ussing*
Kriminalassistent Humlebæk .... *Peter Nielsen*
Landsretssagfører Inger Jessen .. *Else Marie Hansen*
Dommeren ..... *Bjarne Forchammer*
Arrestforvareren ..... *Karl Lundbeck*
En Krovært ..... *Jobs. Lennø*
En ung Læge ..... *Helmuth Larsen*
En Sygeplejerske ..... *Jytte Høeg Brask*
Betjente, Folk, Tilhørere

A/S PALLADIUM

præsenterer

CARL ALSTRUP

i

Vagabonden

Instruktør: *ARNE WEEL*

Manuskript og Drejebog: *Peer Guldbrandsen*
efter Idé af Michala Weis Bentzon

Musik: *Emil Reesen*

Fotografi: *Eskild Jensen*

Dekorationer: *Erik Aaes*

Tone: *Erik Rasmussen*

Kopi: *Johan Ankerstjerne*

Eneret: A/s FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Betjenten: — *Er det Deres Hund?*

Volle: — *Det er ikke nogen Hund — det er en Lobescoves.*

PA A sin Vandring Landet rundt er Volle med sin Skærsliberbør naaet til København, hvor han i en Gaard i Byens Udkant kalder Folk til Vinduerne med sin Skærsliberwise:

*Her slives Knive, her slives Sakse,
Brødmaskiner — Kødmaskiner
har vi mange af.
Her er Skærsliberen.*

*Her slives Knive, her slives Sakse,
her drikkes store Snapse.
Her er Skærsliberen.*

Volle er en gammel Vagabond, som elsker sin Frihed over alt i Verden. Hans Arbejde giver ham lige til Dagen og

Vejen — og en Snaps i Tilgift, og mere forlanger han ikke af Tilværelsen. Lever han ikke sit Liv i Guds frie Natur, i Pagt med alt Liv, som rører sig under den blaa Sommerhimmel?

En Tilfældighed, eller et Skæbnens Lune om man vil, gør Volle til Plejefar for den 11-aarige Peter, Søn af den unge Enke Grete Jensen. Grete er forelsket i den unge energiske Flyttemand Max Jørgensen, og han i hende, men da Peter tilfældigt kommer til at overvære, at Max kysser hans Mor, føler han sig tilsidesat og flygter uden et Ord hjemmefra. Paa Landevejen træffer han Volle, og da han lyver og fortæller Vagabonden, at han er flygtet fra Værgeraadet, løber

Volle: — *Naa, lille Frue, er det Saksen, Brødkniven, Hakkelsesmaskinen eller Krollejernet, der skal til Lægen?*

Volles gode Hjerter af med ham, og han tager Peter til sig som sin „Assistent“. Volle ved bedst selv, hvad et Menneskes Frihed er værd.

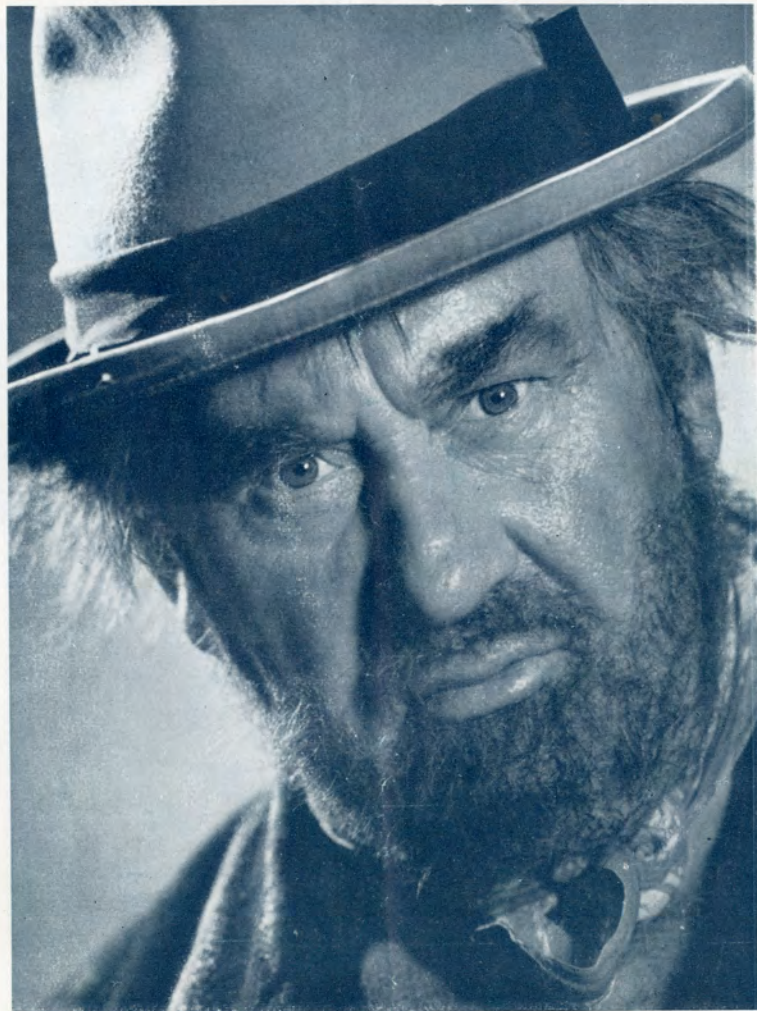
Da Grete fra Vinduet ser sin Dreng løbe bort, styrter hun ned paa Gaden for at forfølge ham, men i sin Oprevhed ser hun sig ikke for, bliver kørt over og føres paa Hospitalet, hvor hun i flere Dage henligger uden Bevidsthed.

Max: — *Lig nu bare roligt, min Ven.
Peter er hjemme.*

Imens trasker Peter ved Volles Side ud ad de danske Landeveje, og hverken Politiets eller Radioens Efterlysning bremser ham. Volle har købt ham en Overall, der forandrer hans Signalement saa eftertrykkeligt, at ingen i Peter genkender den efterlyste Dreng.

Paa deres Vandring naar det usædvanlige Par til Jylland, hvor de om Dagen gaar fra Sted til Sted og om Natten sover, hvor det bedst kan træffe sig. Max Jørgensen, som er ulykkelig over Gretes Sorg, vil imidlertid ikke opgive Tanken om at finde Peter, og Tilfældet kommer ham til Hjælp. Han faar Tilbud om at flytte for en Mand i Jylland, en Rentier Villadsen i Nærheden af Hobro, som ønsker at faa nogle Kunstskatte transporteret til Sønderborg, og da han med sin Flyttebil gør Ophold i en Kro i umiddelbar Nærhed af Kunstsamlersens Bopæl, træffer han Peter, som sidder ved et Bord og venter paa Volle. Max opbyder al sin Overtalelsesevne, og under højtideligt Løfte om ikke at gifte sig med

Carl Alstrup som Skærsliberen og Vagabonden Volle.

Humblebæk: — Naa, min Dreng, hvad kan du saa fortælle om Skærsliberen?

Peter: — Han har ikke slaet nogen ihjel. Det har han ikke.

Peters Mor faar han Drengen til at tage Toget hjem til København. Peter skriver dog først et Brev til Volle og lægger det hos Kroværten.

Volles øjeblikkelige Fravær skyldes, at han har begivet sig ud til Rentier Villadsen, Kunstsamlere, som Max flytter for. Han har nemlig faaet at vide, at Villadsen er interesseret i sjældne Frimærker, og han vil i sin Naivitet forsøge at sælge ham et Mærke, som han selv tror er meget værdifuldt. Volle bliver imidlertid uden mange Omsvøb smidt ud af Kunstsamlerens ensomt beliggende Hus, men da han opdager, at han har glemt sin gamle, fedtede Hat i Huset, gaar han ufortøvet tilbage og banker paa. Ingen svarer. Han aabner Døren, gaar indenfor — og finder til sin Rædsel en Mand liggende paa

Gulvet med en Kniv i Ryggen. Men ikke den Mand, som han antog for Rentier Villadsen, og som viste ham Døren. Han styrter ud af Huset, og da han i nogen Afstand faar Øje paa to Cyklister, kalder han dem til Hjælp.

Inden længe er Politiet paa Stedet — og Volle arresteres som mistænkt for Mordet paa Kunstsamlere.

Imens er Max med sit Flyttelæs paa Vej til Sønderborg, hvor han skal aflevere Godset paa en Adresse, der staar nærmere angivet i et Brev, Kunstsamlere stak ham i Haanden sammen med et flot Honorar paa 500 Kroner. Brevet maa imidlertid ikke aabnes, før Max kører ind i Sønderborg.

Sagen mod Volle udvikler sig, Nettet strammes om ham, og alt tegner til, at han vil blive dømt for Drabsforsøg paa

Volle: — Det er det, man kalder Værelse med foruden Indgang.

Peter: — *Volle, du skal med til Brylluppet.*
Volle: — *Skal du giftes, Jensen?*

Rentier Villadsen. Det viser sig nemlig, at Rentieren mod al Forventning har overlevet den voldsomme Overlast, han har været Genstand for. I København læser Peter om Sagen mod Volle, og han giver ikke sin Mor Fred, før hun gaar ind paa at rejse med ham til Viborg, hvor Sagen behandles.

I Sønderborg bærer Max sit Flyttegods op paa det Kvistkammer, som er nævnt i Brevet, men her kommer han tilfældigt bag paa en Sammensværgelse, hvis Hovedmand er den ældre Mand, som i Huset ved Hobro udgav sig for at være Rentier Villadsen og gav ham Brevet og Pengene. Max aner straks Uraad, overmander den falske Rentier, tømmer en af Kasserne for dens Indhold og anbringer i Stedet Svindleren i den — og med drønende Fart sætter han derefter Kursen mod Viborg.

Jens Asby
som Flyttemanden
Max Jørgensen.

Betty Søderberg
som den unge Enke
Grete Jensen.

Fredbjørn Bjørnsson
som hendes Søn Peter.

for, at den gamle Vagabond højt og helligt sværger, at han ikke er Gerningsmanden. Men i allersidste Øjeblik dukker Max op i Retssalen, og i sine stærke Hænder holder han —

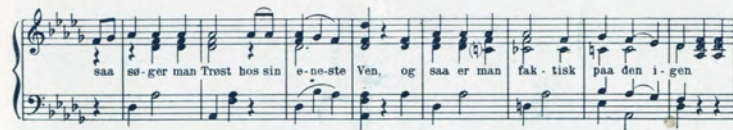
I Retssalen stiger Spændingen fra Sekund til Sekund. Peter og hans Mor er dybt bekymrede Vidne til, at Kendelsen „Skyldig“ hænger lige over Hovedet paa Volle til Trods

Niecen: — Vi fejrer i Dag ikke mindre end 4 store Begivenheder . . .

den virkelige Gerningsmand: Manden, som baade overfor Volle og Max udgav sig for Rentier Villadsen.

Alt ender saaledes, som det skal. Volle kommer paa fri Fod, Peter giver Max „Lov“ til at gifte sig med hans Mor — og i Gretes lille hyggelige Hjem samles de to unge og Peter efter Brylluppet med Volle, Rentier Villadsens Niece og Rentieren selv, der giver Udtryk for sin dybe Taknemmelighed ved at sætte 5000 Kr. ind paa en Bankbog til Peters Uddannelse og købe det værdiløse Frimærke af Volle for ikke mindre en 500 Kr. Men da Max foreslaar Volle at hjælpe ham ind i det Flyttefirma, han selv arbejder for, siger den gamle Vagabond Nej Tak. „Skulde jeg nogensinde blive saa forlystelsessyg, at jeg vil hænge mig . . .“ siger han, „bliver det i alt Fald aldrig i en Klokkestreng!“

Skærsliberens Sang

Musik: Charles Dane

Tekst: Peer Guldbrandsen

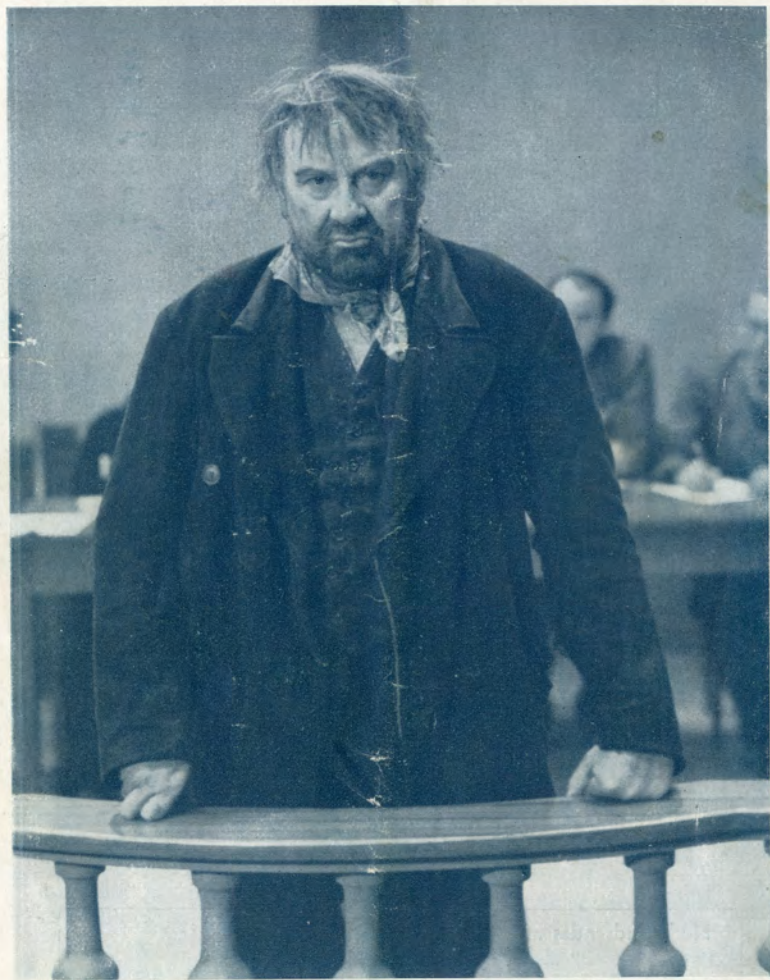
Naar ens saakaldte Sjæl systematisk flakker faldende ud af Jaketten, og naar Vejret er vaadt, usympatisk og eens Hoede for stort til Kasketten. Saa er det „Brostenen, der kalder“, og saa raaber jeg Vagt i Gevær, saa er det Tungen, der spraller, saa er det Ganen, der er Viskelæ'r, saa er der no'et galt med Kosten, og saa skriger Kadavret paa Mosten, saa søger man Trøst hos sin eneste Ven, og saa er man faktisk paa'en igen.

Der er no'en, der ganske blasfemisk kun benævner dig Skibsøl med Sprit i, men de kender dig slet ikke kemisk, det er derfor, de hælder for lidt i. Saa er der „skrap Jordforbindelse“, saa er der „Fy, lille Fugl, fald nu om“, saa er man blottet for Mindelse, altsaa li'til du er løbet tom. Saa faar alting Perspektiver, og saa fatter man først helt, hvad Liv er, derfor søger man Trøst hos sin eneste Ven, og saa er man faktisk paa'en igen.

Noden udsendes af

Jac. Boesens Musikforlag A/S

Programmet – Redigeret af Kai Sommer.

A/S L. IHRICHS BOGTR.